

فرهنگ و هنر در کشور مطرح است در این حوزه از هنر و به خصوص سینما مستتر است. در این شرایطی که باید از سینما حمایت کنند، مالیات‌ها را حذف کنند و سوبسیدهای حمایتی بدهند؛ شاهد بودیم که در بدترین شرایط ممکن مجلس قانون معافیت مالیاتی را از حوزه‌ی سینما حذف کرد. نمی‌دانیم که با چه استدلالی این کار را کردند و معلوم بود که یک کار کاملاً غیر کارشناسی و بسیار احساسی است که بر سینما اعمال کردند. به نظر من یکی از کارهای اساسی که باید انجام شود همین مسئله است. حال اینکه در کشور شش نفر سلبریتی هستند و درآمد‌های خوبی دارند، به صرف آن شش نفر نباید چنین کاری را کرد. حداقل شش هزار نفر عضو رسمی خانه سینما هستند و ما آن شش هزار نفر را قربانی کردیم تا آن شش نفر را بتوانیم تنبیه کنیم. در صورتی که الان و بعد از این قانون هم دیدیم که تمام کسانی که قرارداد می‌بندند می‌گویند که ما قرارداد‌های خالص می‌بندیم و مالیاتش به ما ربطی ندارد. در نهایت باز این مسئله دارد به حوزه‌ی تهیه‌کنندگی، سینما و غیره تحمیل می‌شود. پس می‌خواهم بگویم که این یک طرح بسیار غلطی بود و به خصوص وزیر ارشاد و به تبع آن معاونت سینمایی باید توجه جدی به این امر داشته باشند.

بحث دوم پول‌هایی است که برای ساخت فیلم‌های مختلف برای مثال به عنوان ساخت فیلم‌های ارزشی ارائه می‌شود که مدام دارند از آن سوءاستفاده می‌کنند؛ در این چند سال گذشته این پول‌ها همه خرج شد اما خیلی کارهای قابل‌تأملی را ندیدیم.

شما پیشنهادتان این است که این بودجه‌ها برای فیلم‌های ارزشی حذف یا کم شود؟

به نظر من بهتر است که این بودجه‌ها همه حذف شود و اگر پولی می‌خواهد به سینما تزریق شود شامل عام سینما شود. برای مثال یک بخشی از

سینمایی‌ها در حال حاضر پیشکسوت شده‌اند و شرایط اقتصادی‌شان مساعد نیست. مقرری آن‌ها را یک مقدار اصلاح کنند و به بیمه‌های آن‌ها یک سروسامانی بدهند. در حال حاضر هم هست و نمی‌گویم که نیست اما گاهی بحران‌هایی هم در بخش‌های بیمه پیش می‌آید و آدم‌هایی که سنی از شان گذشته نیاز به درمان‌های مداوم دارند. یک سری خدمات این چینی داده شود و به بحث پیشکسوت‌ها خیلی توجه شود.

بحث بعدی توسعه‌ی سالن‌سازی است. برای مثال ما در بخش صنعت کشور می‌بینیم که دولت هر سال یک سرفصل‌هایی را در لایحه‌ی بودجه برای توسعه‌ی صنعت کشور دارد که کار پسندیده‌ای است. چند سالی هم هست که سرفصل‌های خوبی را برای توسعه‌ی گردشگری کشور در نظر گرفته‌اند که این هم کار پسندیده‌ای است اما حساب کنید در چهل و دو سالی که از انقلاب می‌گذرد ما حتی یک بند در لایحه‌ی بودجه نمی‌بینیم که برای مثال یک میلیارد تومان برای توسعه‌ی فضای فرهنگی کشور با نرخ‌های ارزان و با یک تسهیلاتی در نظر گرفته باشند و دریغ از اینکه حتی یک میلیون تومان اختصاص داده باشند. بالاخره ما اگر نیاز داریم که این فضای فرهنگی کشور توسعه پیدا کند و اگر نیاز به صنعت سینما داریم پس یک جایی را هم درست کنیم تا فیلم‌ها را در آن نمایش دهیم. ما باید به یک استنادارهای اولیه به لحاظ

سالن‌های سینما برسیم. پس چنین سرفصلی باید در لایحه‌ی بودجه باشد.

به نظر شما اگر این سالن‌ها سامان پیدا کند مخاطبی وجود دارد تا استقبال کند؟

باید شرایطی را فراهم کنیم که پای مردم به سینما باز شود که در این شرایط نیاز به فیلم‌های خوب هم داریم. یعنی در بحث‌های ممیزی و خودسانسوری‌هایی که در سینمای کشور حاکم شده یک مقداری سهولت بیشتری را فراهم کنیم و یک مقدار فیلم‌های بهتری ساخته شود که با مردم ارتباط برقرار کند. ما در این سال‌ها دیدیم فیلم‌هایی که با مردم ارتباط برقرار می‌کنند اصلاً ترس نمی‌شناسند، مردم علاقه‌مند هستند و می‌روند فیلم‌ها را می‌بینند. حتی اگر سالن‌هایمان خیلی مناسب دیدن فیلم نباشد ولی باز مردم از رفتن به سینما و دیدن فیلم‌ها استقبال کردند. بهتر این است که ما سینماهای خیلی خوب و فیلم‌های خوب بسازیم و شرایطش را فراهم کنیم تا مردم بتوانند از اوقات فراغت‌شان بهتر و بیشتر استفاده کنند که اگر ما این‌طور بتوانیم پای مردم را به سینما باز کنیم، اقتصاد سینما بزرگ می‌شود. وقتی که اقتصاد سینما بزرگ شود، امورات اهالی سینما می‌گذرد و آن قدر چشمشان به دست دولت نیست که وقتی یک بحرانی مثل کرونا و یا سیل و مواردی از این دست پیش می‌آید همه چشم‌شان به این باشد که دولت بیاید و کمک کند

ما در این سال‌ها دیدیم فیلم‌هایی که با مردم ارتباط برقرار می‌کنند اصلاً ترس نمی‌شناسند، مردم علاقه‌مند هستند و می‌روند فیلم‌ها را می‌بینند. حتی اگر سالن‌هایمان خیلی مناسب دیدن فیلم نباشد ولی باز مردم از رفتن به سینما و دیدن فیلم‌ها استقبال کردند